

Projekt

z dnia 18 września 2014 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY BIAŁE BŁOTA**

z dnia 2014 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Białe Błota lub jej gminnym jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób do tego uprawnionych do udzielania tych ulg

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594, zm. poz. 645.) art. 59 ust. 1, ust. 2, ust.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.) oraz art. 4 ust 1 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tj. Dz. U. z 2011r. Nr 197 poz.1172 z późn. zm.), po zgłoszeniu projektu uchwały do Prezesa Urzędu Konkurencji i Konsumentów oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, Rada Gminy Białe Błota uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Białe Błota lub jej jednostkom podległym, przez które rozumie się jednostki budżetowe i zakłady budżetowe zwane dalej „jednostkami organizacyjnymi”, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazuje organy uprawnione do udzielania ulg.

2. Uchwała ma zastosowanie do umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty należności cywilnoprawnych należnych Gminie a pobieranych przez jednostki budżetowe (w tym Urząd Gminy).

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) organie udzielającym pomocy – należy przez to rozumieć Wójta, kierownika gminnej jednostki organizacyjnej (wskazanych w § 3 niniejszej uchwały);
- 2) należności – oznacza to cywilnoprawną należność pieniężną, obejmującą: należność główną oraz należności uboczne -odsetki ustawowe za zwłokę, koszty dochodzenia tych należności - według stanu na dzień złożenia kompletnego wniosku o udzielenie ulgi;
- 3) uldze – oznacza umorzenie, odroczenie terminu zapłaty oraz rozłożenie na raty należności w całości lub w części należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny;
- 4) dłużniku – oznacza to osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej zalegającą wobec Gminy Białe Błota lub jej jednostek organizacyjnych z zapłatą należności o charakterze cywilnoprawnym;
- 5) przedsiębiorcy – oznacza to, każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą niezależnie od statusu i sposobu finansowania;
- 6) kompletnym wniosku – oznacza to wniosek zawierający wszystkie dokumenty niezbędne do merytorycznego i ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, obrazujące sytuację materialną dłużnika oraz w przypadkach dotyczących pomocy publicznej wskazanych w §8 ust.4, §9 ust.4 i §10 ust.4;
- 7) dniu udzielenia pomocy – oznacza dzień, w którym podmiot ubiegający się o pomoc nabył prawo do jej otrzymania, w szczególności jest to dzień wydania decyzji.

§ 3. Do udzielania umorzenia, odraczania lub rozkładania na raty należności cywilnoprawnych uprawniony jest:

1. Wójt Gminy Białe Błota - w przypadku należności cywilnoprawnych pobieranych przez Urząd Gminy Białe Błota.

2. Kierownik gminnej jednostki organizacyjnej – w odniesieniu do należności przypadających tej jednostce, do kwoty nieprzekraczającej jednorazowo 1.000 zł., po udzieleniu pełnomocnictwa przez Wójta.

§ 4. 1. Należności cywilnoprawne mogą zostać umorzone w całości lub w części, na wniosek dłużnika w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, w szczególności jeżeli terminowe spłacenie należności cywilnoprawnych mogłoby zagrażać egzystencji dłużnika albo jemu dalszemu funkcjonowaniu, a także, gdy jest to uzasadnione szczególnie ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi.

2. Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 spoczywa na dłużniku.

3. Umorzenie należności głównej powoduje jednocześnie umorzenie należności ubocznych.

4. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności cywilnoprawnych, w jednostronnym oświadczeniu woli oznacza się termin zapłaty pozostałej części należności cywilnoprawnych oraz odsetek należnych, naliczonych od dnia pierwotnego terminu zapłaty do dnia zapłaty w stosunku do pozostałej części należności. W razie niedotrzymania tego terminu przez dłużnika, oświadczenie woli lub umowa traci moc w całości, a należność staje się natychmiast wymagalna. O skutkach braku zapłaty nieumorzonej części należności poucza się dłużnika, w zawiadomieniu o rozpatrzeniu wniosku.

5. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności głównej, w odpowiednim stosunku procentowym podlegają umorzeniu należności uboczne.

6. Umorzenie należności, za którą odpowiada solidarnie więcej niż jeden dłużnik, może nastąpić, gdy okoliczności uzasadniające umorzenie zachodzą wobec wszystkich dłużników.

7. W przypadku należności zawierających podatek VAT, warunkiem, umarzenia należności cywilnoprawnych i odsetek za zwłokę na wniosek, jest uprzednie uregulowanie przez dłużnika całego podatku VAT wraz z odsetkami.

§ 5. 1. Należności pieniężne, mogą być umorzone w całości, z urzędu, jeżeli:

- 1) osoba fizyczna - zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł;
- 2) osoba prawna - została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny, a w szczególności kwota należności pieniężnej jest mniejsza lub równa wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji,

2. W przypadku, gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, o których mowa w ust. 1, należności mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzenia są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

3. W przypadkach, o których mowa w § 4 ust. 1, § 5 ust. 1 pkt 5, § 6 ust.1, jeśli wśród zobowiązanych są osoby prowadzące działalność gospodarczą, zastosowanie znajdują odpowiednie przepisy pomocy de minimis.

§ 6. 1. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym organ, o którym mowa w § 3, na udokumentowany wniosek dłużnika może jednorazowo odroczyć spłatę należności cywilnoprawnych nie dłuższy niż 6 miesięcy albo rozłożyć spłatę należności cywilnoprawnych w całości lub części na raty, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozpatrzenia wniosku.

2. Od należności, której spłatę odroczone lub rozłożono na raty nie pobiera się odsetek za zwłokę za okres, od dnia złożenia kompletnego wniosku, włącznie z tym dniem, do dnia upływu terminu ostatniej raty określonej w oświadczeniu organu uprawnionego.

3. Jeżeli dłużnik:

- 1) nie spłaci należności w odroczonej terminie – należność staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami liczonymi od dnia powstania zobowiązania do dnia zapłaty,
- 2) nie spłaci którejkolwiek z rat w terminie albo w niepełnej wysokości rat ustalonych przez organ przyznający ulgę – niespłacona należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami liczonymi od dnia powstania zobowiązania do dnia zapłaty.

4. O skutkach braku spłaty należności poucza się dłużnika w oświadczeniu lub umowie o rozpatrzeniu wniosku.

5. W przypadku należności zawierających podatek VAT, warunkiem, odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia należności na raty jest uprzednie uregulowanie przez dłużnika całego podatku VAT wraz z odsetkami.

§ 7. 1. Wniosek o którym mowa w § 4 ust. 1 i § 6 ust.1 powinien zawierać w szczególności:

- 1) w przypadku dłużnika nie będącego przedsiębiorcą: imię i nazwisko, adres (miejsce zamieszkania lub pobytu) i PESEL,
- 2) w przypadku dłużnika będącego przedsiębiorcą: imię i nazwisko, lub firmę i adres siedziby oraz NIP lub REGON,
- 3) sprecyzowanie i uzasadnienie wniosku o zastosowanie ulgi,
- 4) określenie terminu spłaty w przypadku wniosku o odroczenie terminu płatności,
- 5) określenie ilości rat oraz terminu ich spłaty w przypadku wniosku o rozłożenie na raty,

2. Do wniosku należy załączyć:

- 1) kopie deklaracji podatkowej za rok poprzedzający złożenie wniosku o ulgę,
- 2) dokument stwierdzający wysokość wynagrodzenia, nagród, honorariów, odcinki emerytury lub renty za 3 miesiące poprzedzające złożenie wniosku, dokument stwierdzający pobieranie zasiłków z tytułu pomocy społecznej lub bezrobocia oraz należności otrzymywanych z innych świadczeń (kserokopie),
- 3) oświadczenie o sytuacji majątkowej i istniejących zobowiązaniach finansowych, wraz z dokumentami potwierdzającymi zasadność udzielenia wnioskowanej ulgi,
- 4) wszelkie inne dokumenty uzasadniające przyznanie ulgi.

3. W przypadku stwierdzenia, że przedstawione dokumenty są niewystarczające oraz wniosek dłużnika zawiera braki formalne, w szczególności w zakresie nieudokumentowania wskazanej we wniosku podstawy do zastosowania ulgi, organ uprawniony wzywa dłużnika do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że niewypełnianie tego warunku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

4. Organ uprawniony zawiadamia dłużnika w formie pisemnej o pozostawieniu jego wniosku bez rozpatrzenia.

5. Do przedsiębiorców będących osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą, odpowiednie zastosowanie mają przepisy zawarte w §7 ust.1, ust.2 oraz §8 ust.4, §9 ust.4 i §10 ust.4.

§ 8. 1. Pomoc de minimis, o której mowa w Rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 352/1 z dnia 24 grudnia 2013 roku), w odniesieniu do przedsiębiorców, tj. dłużników prowadzących działalność gospodarczą z wyłączeniem działalności w zakresie rolnictwa i rybołówstwa bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, stanowią:

- 1) umorzenie całości lub części należności pieniężnej,
- 2) odroczenie terminu spłaty całości lub części należności pieniężnej,
- 3) rozłożenie na raty płatności całości lub części należności pieniężnej.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1 tego paragrafu udzielona jednemu przedsiębiorcy łącznie z pomocą udzieloną z innych źródeł w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć kwoty 200.000,00 EUR brutto, a dla przedsiębiorcy prowadzącego działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć kwoty 100.000,00 EUR brutto.

3. Niniejsza uchwała nie ma zastosowania w obszarach oznaczonych w art. 1 Rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 352/1 z dnia 24 grudnia 2013 roku).

4. Przedsiębiorca ubiegając się o udzielenie pomocy de minimis przedkłada następujące dokumenty:

- 1) wszystkie otrzymane zaświadczenia o pomocy de minimis lub oświadczenie o wielkości otrzymanej pomocy de minimis w bieżącym roku podatkowym i dwóch poprzedzających go latach albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy;
- 2) wypełniony formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis którego wzór określono w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311z późn. zm.);
- 3) dokumenty finansowe obrazujące sytuację przedsiębiorcy - na żądanie wierzyciela w przypadku ulg, dla których konieczne jest ustalenie kategorii ratingu dłużnika niezbędnego do wyliczenia EDB (wartości pomocy brutto):
 - a) sprawozdania finansowe za okres 3 ostatnich lat podatkowych, sporządzane zgodnie z przepisami o rachunkowości, lub
 - b) roczne zeznania o wysokości osiągniętego dochodu lub przychodu za okres 3 ostatnich lat podatkowych, sporządzone zgodnie z przepisami o podatku dochodowym osób fizycznych - jeżeli przedsiębiorca nie jest zobowiązany do sporządzania sprawozdań finansowych.

5. Termin złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 4, ustala się na dzień złożenia kompletnego wniosku o udzielenie ulgi w spłacie należności pieniężnej.

6. Przedsiębiorca nie może skorzystać z pomocy de minimis w następujących przypadkach:

- 1) przekroczenia pułapu dopuszczalnej pomocy de minimis lub
- 2) niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 4 lub 5.

7. Wartość pomocy de minimis określona w ust. 1 tego paragrafu podlega kumulacji z wartością każdej innej pomocy de minimis uzyskanej w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech kolejnych lat podatkowych oraz z wartością każdej pomocy innej niż de minimis, otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub tego samego środka finansowania ryzyka.

§ 9. 1. Pomoc de minimis w rolnictwie, o której mowa w Rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 352/9 z dnia 24 grudnia 2013 roku), w odniesieniu do przedsiębiorców, tj. dłużników prowadzących działalność gospodarczą w sektorze produkcji pierwotnej bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania, stanowią:

- 1) umorzenie całości lub części należności pieniężnej,
- 2) odroczenie terminu spłaty całości lub części należności pieniężnej,
- 3) rozłożenie na raty płatności całości lub części należności pieniężnej.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1 tego paragrafu udzielona jednemu przedsiębiorcy łącznie z pomocą udzieloną z innych źródeł w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć kwoty 15.000,00 EUR brutto.

3. Niniejsza uchwała nie ma zastosowania w obszarach oznaczonych w art. 1 ust. 1 lit. a-c Rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 352/9 z dnia 24 grudnia 2013 roku).

4. Przedsiębiorca ubiegając się o udzielenie pomocy de minimis w rolnictwie przedkłada następujące dokumenty:

- 1) wszystkie otrzymane zaświadczenia o pomocy de minimis w rolnictwie lub oświadczenie o wielkości otrzymanej pomocy de minimis w rolnictwie w bieżącym roku podatkowym i dwóch poprzedzających go latach albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy;

2) wypełniony formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rolnictwie, którego wzór określono w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 121, poz. 810);

3) dokumenty finansowe obrazujące sytuację przedsiębiorcy;

5. Termin złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 4, ustala się na dzień złożenia kompletnego wniosku o udzielenie ulgi w spłacie należności pieniężnej.

6. Przedsiębiorca nie może skorzystać z pomocy de minimis w rolnictwie w następujących przypadkach:

1) przekroczenia pułapu dopuszczalnej pomocy de minimis w rolnictwie lub

2) niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 4 lub 5.

7. Wartość pomocy de minimis w rolnictwie, o której mowa w ust. 2, podlega kumulacji z pomocą de minimis w rolnictwie otrzymaną w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech lat podatkowych.

§ 10. 1. Pomoc de minimis w rybołówstwie i akwakulturze, o której mowa w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 717/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.6.2014 str.45) w odniesieniu do przedsiębiorców, tj. dłużników prowadzących działalność gospodarczą w zakresie rybołówstwa, stanowią:

1) umorzenie całości lub części należności pieniężnej,

2) odroczenie terminu spłaty całości lub części należności pieniężnej,

3) rozłożenie na raty płatności całości lub części należności pieniężnej.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1 tego paragrafu udzielona jednemu przedsiębiorcy łącznie z pomocą udzieloną z innych źródeł w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć kwoty 30.000,00 EUR brutto.

3. Niniejsza uchwała nie ma zastosowania w obszarach oznaczonych w art.1 ust. 1 lit.a-k Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 717/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.6.2014 str.45).

4. Przedsiębiorca ubiegając się o udzielenie pomocy de minimis w rybołówstwie przedkłada następujące dokumenty:

1) wszystkie otrzymane zaświadczenia o pomocy de minimis w rybołówstwie lub oświadczenie o wielkości otrzymanej pomocy de minimis w bieżącym roku podatkowym i dwóch poprzedzających go latach albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy;

2) wypełniony formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rybołówstwie, którego wzór określono w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 121, poz. 810);

3) dokumenty finansowe obrazujące sytuację przedsiębiorcy - na żądanie wierzyciela w przypadku ulg, dla których konieczne jest ustalenie kategorii ratingu dłużnika niezbędnego do wyliczenia EDB (wartości pomocy brutto);

5. Termin złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 4, ustala się na dzień złożenia kompletnego wniosku o udzielenie ulgi w spłacie należności pieniężnej.

6. Przedsiębiorca nie może skorzystać z pomocy de minimis w rybołówstwie i akwakulturze w następujących przypadkach:

1) przekroczenia pułapu dopuszczalnej pomocy de minimis w rybołówstwie i akwakulturze lub

2) niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 4 lub 5.

7. Wartość pomocy de minimis w rybołówstwie i akwakulturze, o której mowa w ust. 2, podlega kumulacji z pomocą de minimis w rybołówstwie i akwakulturze, otrzymaną w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech lat podatkowych.

8. W stosunku do dłużników będących przedsiębiorcami zasady określone w paragrafach poprzedzających mają odpowiednie zastosowanie.

§ 11. 1. Udzielanie ulg w spłacie należności, o których mowa w § 3, następuje po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Postępowanie wyjaśniające przeprowadzają również kierownicy jednostek określonych w § 1 ust. 1, w odniesieniu do należności przypadających tej jednostce i zobowiązanych do ustalania i dochodzenia należności.

§ 12. 1. Zastosowanie ulgi w spłacie należności pieniężnych następuje na podstawie przepisów prawa cywilnego:

- 1) odroczenie terminu zapłaty należności lub rozłożenie płatności należności na raty następuje w drodze pisemnego oświadczenia organu uprawnionego, zawartego w zawiadomieniu dłużnika o wyniku rozpatrzenia jego wniosku lub w razie takiej potrzeby, zawarcia na piśmie stosownej ugody w sprawie, pomiędzy organem właściwym do udzielenia ulgi a dłużnikiem,
- 2) Umorzenie należności na wniosek lub dokonane z urzędu oraz odmowa udzielenia ulgi następuje w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego przez organ uprawniony.

2. Jednostronne oświadczenie woli oraz zawarta ugoda powinna mieć formę pisemną oraz zawierać co najmniej szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne.

§ 13. Podmiot, o którym mowa w § 3, może uchylić swoje oświadczenie o umorzeniu, odroczeniu spłaty lub rozłożeniu na raty spłaty należności cywilnoprawnych jeśli wyjdzie na jaw, że dowody na podstawie, których złożył oświadczenie okazały się fałszywe, bądź oświadczenie zostało złożone w wyniku przestępstwa albo dłużnik wprowadził organ uprawniony w błąd co do okoliczności, które stanowiły podstawę jego złożenia.

§ 14. 1. Kierownicy jednostek podległych przedkładają Wójtowi Gminy sprawozdania z dokonywanych umorzeń oraz udzielonych odroczeń i rozłożeń na raty w spłacie należności cywilnoprawnych za okresy roczne, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku na określonym w załączniku do uchwały wzorze.

2. Wójt przedstawia Radzie Gminy Białe Błota w terminie do 31 marca każdego roku, roczną zbiorczą informację, o udzielonych ulgach w spłacie należności z danego tytułu wraz ze wskazaniem rodzaju i wysokości udzielonej ulgi oraz podstawę jej udzielenia.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2 sporządza się według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminie Białe Błota.

§ 14. Traci moc Uchwała Nr IV/19/2010 Rady Gminy Białe Błota z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Białe Błota oraz gminnym jednostkom organizacyjnym, a także wskazania organów lub osób do tego uprawnionych.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i obowiązuje do dnia 30 czerwca 2021 r.

Załącznik
do Uchwały Nr
Rady Gminy Białe Błota
z dnia 2014 r.

SPRAWOZDANIE Z DOKONANYCH UMORZEŃ I SPŁACIE ULG NALEŻNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

za rok

L.p.	Wyszczególnienie	Liczba dłużników	Kwota należności roku budżetowego	Kwota umorzenia, odroczenia, rozłożenia na raty	Należności uboczne w tym: odsetki	Liczba rat	Termin odroczenia, rozłożenia na raty (ostatnia rata)	Podstawa prawna powstania należności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	<i>Umorzenie</i>								
2	<i>bez rozłożenia na raty</i>								
	<i>z rozłożeniem na raty</i>								
3	<i>Rozłożenie na raty</i>								

.....

data

.....

kierownik jednostki

UZASADNIENIE

Niniejsza uchwała zastępuje Uchwałę Nr IV/19/2010 Rady Gminy Białe Błota z dnia 30 grudnia 2010 roku w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Białe Błota oraz gminnym jednostkom organizacyjnym, a także wskazania organów lub osób do tego uprawnionych.

Na podstawie art. 59 ust.1, ust.2, ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 ze zm.) organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg w spłacie należności cywilnoprawnych, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.

W związku z wejściem w życie z dniem 01.01.2014 roku nowych rozporządzeń Komisji (WE) w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis i pomocy de minimis w sektorze rolnym oraz pomocy w rybołówstwie i akwakulturze, koniecznym stało się dostosowanie uchwały dotyczącej udzielania ulg w spłacie należności cywilnoprawnych do obecnie funkcjonujących przepisów unijnych.

Projekt uchwały zgłoszono Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w piśmie z dnia 25 czerwca 2014 roku wniósł zastrzeżenia do projektu w trybie art.7 ust.3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U.2007 r., Nr 59, poz.404 ze zm.).

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w pismach z dnia 4 sierpnia 2014 roku i 22 sierpnia 2014 roku zaproponował dokonanie zmian w paragrafach zawierających zasady udzielenia ulg dla beneficjentów pomocy de minimis w rolnictwie, oraz pomocy w rybołówstwie i akwakulturze, na podstawie obowiązujących rozporządzeń Komisji (WE).

Zastrzeżenia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostały uwzględnione w przedkładanym projekcie uchwały.

Podjęcie przedmiotowej uchwały wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa.